

PERSBERICHT

Brussel, 14 december 2011

ACV, ABVV en ACLVB eisen overleg met de federale regering en de werkgevers: voor een rechtvaardiger sanering en een geloofwaardig beleid voor meer en betere banen.

Om daar toe te komen wordt een stakingsaanzegging ingediend, met het oog op een algemene staking en /of sectorale stakingen, uiterlijk maandag 30 januari 2012.

Het federale Parlement heeft vorige zaterdag, 10 december, het vertrouwen gegeven aan de nieuwe regering Di Rupo. Daarmee is echter niet de vertrouwensbreuk met de werknemers en de gerechtigden op sociale uitkeringen hersteld. Integendeel. De regeringspartijen en de werkgevers bleven doof voor de verontwaardiging bij vele werknemers, met en zonder werk, zoals die op de manifestatie van 2 december tot uiting kwam. En die verontwaardiging groeit dag na dag naarmate doordringt welke ingrijpende gevolgen de sanering heeft op vele werknemers en werklozen.

We hebben met de vakbonden nooit de noodzaak betwist van gezonde openbare financiën. Maar niet op deze wijze. We blijven stellen dat deze sanering onevenwichtig, onrechtvaardig en onbillijk is. Temeer daar ze geen geloofwaardige perspectieven biedt op meer en betere banen, ondanks het dalen van de groei en de werkgelegenheid, deels in de hand gewerkt door dit soort sanering en door gelijkaardige saneringsprogramma's in andere landen onder druk van Europa, IMF en ratingbureaus.

Deze sanering is onrechtvaardig. Omdat de grote vermogens en de grootbeleggers de dans ontspringen. Omdat doorheen de regeringsonderhandelingen alsmaar minder werd gevraagd aan wie tot nog toe weigerde zijn deel bij te dragen, en op alle mogelijke manieren wist te ontsnappen aan belastingen en sociale bijdragen. Zodat het gewicht alsmaar meer ligt bij de werknemers en bij de sociale uitkeringstrekkingen. En het zwaarst van al bij vier groepen:

- de jonge werklozen: krijgen pas na 12 maanden werkloosheid een wachtuitkering, die dan nog eens na 3 jaar stopt voor samenwonenden en 30-plussers;
- de langdurig werklozen: waar de uitkering afglijdt tot een strikt minimum (veel te weinig om rond te komen), zonder onderscheid naar geleverde inspanningen en naar arbeidsgeschiktheid;
- de oudere werknemers: een bijzonder zwaar Generatiepact bis, met deze keer nauwelijks verzachtende maatregelen, zelfs niet voor de zwaar belastende jobs;

- de vrouwen: die alle moeite hebben een volledige loopbaan op te bouwen (zij zien de loopbaaneisen voor diverse rechten verstrengd).

Daarnaast is er geen enkele geloofwaardige aanzet voor meer en betere banen en voor betere perspectieven voor begeleiding, opleiding en tewerkstelling voor elk van die groepen.

De scherpste aanklacht is die van contractbreuk:

- voor de werknemers die eerder al in een bepaald stelsel stapten (tijdkrediet, loopbaanonderbreking, brugpensioen) en die vanaf 1 januari 2012 hun pensioenrechten zien ingekort;
- voor de oudere werknemers die aan de slag willen blijven, maar hun cao-rechten op deeltijdwerk zien uitgehold;
- voor de werknemers die reeds opgebouwde pensioenrechten zien ingekort.

Het enige lichtpunt is de opening die de nieuwe regering, onder onze druk, zaterdag in het Parlement maakte, voor overleg met de sociale partners. We gaan die voluit gebruiken om bijstellingen te bekomen. Dit moet op korte termijn tot concrete resultaten leiden.

We eisen ook dat de aanvallen op de automatische indexering vanuit werkgevershoek en vanuit de Nationale Bank stoppen.

Bijlage : Eisencahier van de vakbonden aan de federale regering en aan de werkgevers

De drie vakbonden bundelen hun krachten om de nieuwe regering en de werkgevers hun eisen op zeven domeinen voor te leggen.

1. Over de sanering

Het regeerakkoord bevat een hele reeks besparingsmaatregelen die voorgesteld worden als "sociaal economische en maatschappelijke hervormingen". Het is een flagrante vaststelling dat deze besparingsmaatregelen hoofdzakelijk ideologisch van aard zijn en vooral **vier groepen** treffen die het al bijzonder moeilijk hebben op de arbeidsmarkt.

Jongeren: Zij die niet onmiddellijk een stabiele betrekking vinden, moeten voortaan 12 maanden wachten op hun uitkering. Nadien wordt hun uitkering stopgezet na 3 jaar, tenzij bij gezinshoofden, alleenstaanden en werkloze koppels beneden de 30 jaar. En dit ongeacht de geleverde inspanningen. En zelfs voor werklozen met verminderde arbeidsgeschiktheid. Dit moet absoluut worden gecorrigeerd.

Zoals het ook niet kan dat deze regels ook al onverkort gaan gelden voor de jongeren die vandaag in de wachttijd zitten. Die hebben niet eens de kans gekregen op een positieve evaluatie en riskeren pas binnen 12 maanden een uitkering te kunnen krijgen.

Langdurig werklozen: die al na 15 à 24 maand hun uitkering zien dalen, om uiteindelijk op een minimum te worden gezet ver onder de Europese armoedenorm. Deze versterkte degressiviteit is onrechtvaardig en laat de oorzaken van het probleem ongemoeid.

Daarom vragen we:

- de verplichting om een aangepaste opleiding en een passende baan aan te bieden aan een werkzoekende vooraleer hem uit te sluiten of de overgang naar de forfaitaire periode toe te passen. Deze maatregelen moeten gekoppeld worden aan maatregelen die de werkgevers responsabiliseren (conditioneren van overheidssteun);
- een status-quo voor de werkzoekenden met verminderde arbeidsgeschiktheid (33%);
- de uitvoering op 1/1/2012 van de maatregelen ter versoepeling en vereenvoudiging van de toegang tot de werkloosheidsuitkeringen of terugkeer naar de 1ste periode werkloosheid voor werknemers met “versnipperde” loopbanen.

Oudere werknemers: die dreigen te worden ontslagen zonder brugpensioen en dus gewone werkloze worden, voor een deel zelfs met afbouw van de anciënniteitstoeslag (ook voor verminderd arbeidsgeschikten). Daarom eisen wij naast de bovenstaande eindeloopbaanmaatregelen, maatregelen om de werkgevers te responsabiliseren, zeker als ze werknemers van 50 jaar en ouder ontslaan.

Vrouwen: vooral deze met onvolledige loopbanen en onvoldoende tewerkstellingsperspectieven, die sterkst worden getroffen door de verstrenging van de loopbaaneisen en van de beperking van de pensioenrechten, voor periodes zonder bijdragen.

Overigens worden de vrouwen ook hard getroffen door de beperking van de toegang tot stelsels om privéleven en beroepsleven te verzoenen (zonder tegenprestatie wat de toegang tot kwaliteitsvolle kinderopvang betreft) of door het optrekken van de afstand tot 60 km, zonder tijdsbeperking, voor het begrip passende betrekking (cfr. eenoudergezinnen).

2. Over een relanceplan voor kwaliteitsvolle banen, voor jong en oud

---

Door de sanering van de overheidsfinanciën worden een aantal groepen zeer zwaar getroffen in hun bestaanszekerheid, zonder dat ze enig concreet perspectief krijgen op waardig werk en op werkzekerheid:

- een vage intentie om iets te doen aan de werkgelegenheid, in het bijzonder voor jongeren, maar zonder budget;
- geen enkel concreet engagement inzake kwaliteitsvolle begeleiding en opleiding;
- geen enkele noemenswaardige stap vooruit inzake de kwaliteit van het werk, ook niet voor ouderen.

Erger, de daling van de economische groei, de verslechterde economische vooruitzichten op internationaal vlak en de nadelige effecten van de slecht verdeelde sanering in België, op de groei en de werkgelegenheid, dreigen de toestand op de arbeidsmarkt nog meer te verslechteren. Bovenop komt de werkgelegenheid in de openbare diensten onder druk, door het lineair karakter van de gevraagde inspanningen. In veel diensten zal dit ook ten koste van de kwaliteit van de dienstverlening gaan. Zonder het verlies van tewerkstellingskansen voor werklozen, door de afbouw van het tijdskrediet, de loopbaanonderbreking en de landingsbanen te vergeten!

We eisen daarom, zoals we dat Europees vragen, een geloofwaardig beleid voor groei en kwaliteitsvolle banen. Daarin dragen de Gewesten en Gemeenschappen een verantwoordelijkheid. Maar de federale overheid mag haar verantwoordelijk niet ontlopen. En evenmin de werkgevers.

We eisen daarbij in het bijzonder forse aanvullende inspanningen naar de vier groepen die het zwaarst worden getroffen door het saneringsbeleid (met later nog eens een tweede aderslating na pensionering): de jongeren die het meest risico lopen op langdurige werkloosheid (laagstgeschoolden, allochtonen...), de langdurig werklozen, de oudere werknemers en de vrouwen.

Dat houdt onder meer in:

- uitdrukkelijke engagementen van de Gewesten en Gemeenschappen inzake kwaliteitsvolle, aangepaste begeleiding, opleiding en tewerkstelling voor deze vier groepen;
- de vage onderdelen van het federale regeerakkoord inzake werkgelegenheid moeten op korte termijn invulling krijgen, in het bijzonder met het oog op bijkomende tewerkstellingskansen voor die groepen:
  - o een onmiddellijke hervorming van de bijdrageverminderingen en activering (ook voor de doelgroepen waarvoor de gewesten bevoegd worden), om de doelmatigheid voor het creëren van vaste, kwaliteitsvolle banen te verhogen;
  - o een evaluatie en heroriëntering van alle federale steunmaatregelen voor de bedrijven, door een responsabilisering van de werkgevers en met het oog op een maximaal werkgelegenheids- en investeringseffect in de reële economie;
  - o meer werkgelegenheid in de diensten aan personen;
  - o uitvoering van de wettelijke verplichting voor werkgevers m.b.t. 0.05% van de loonmassa voor risicogroepen, met name voor de groepen die zwaarst worden getroffen door de sanering;
  - o de verbetering van het betaald educatief verlof voor werknemers zonder diploma;
  - o een serieuze verstrenging van sancties voor sectoren en ondernemingen zonder toereikende vormingsinspanningen;
  - o verplichte, onderhandelde bedrijfsplannen voor de tewerkstelling van ouderen, op straffe van sancties;
  - o uitvoering van het advies van de Nationale Arbeidsraad inzake alternerend leren, ook naar werkloze jongeren zonder startkwalificatie;

- het teruggeven van hun reserves aan de PWA's, die een kwaliteitsvolle omkadering en arbeidsvoorwaarden garanderen voor de werknemers uit die sector.
- de vervangingsplicht voor het brugpensioen vanaf 58 jaar, moet mee opschuiven naar 60 jaar;
- extra bescherming tegen werkonzekerheid, in het bijzonder:
  - door eindelijk werk te maken van een fatsoenlijke bescherming bij ontslag voor de arbeiders: langere opzeg (conform het arrest van het Grondwettelijk Hof)
  - betaling van het anciënniteitsupplement door de werkgevers die een werknemer van 50 jaar en ouder ontslaan;
  - daadwerkelijke invulling van de engagementen van de regering inzake de ontsparingen inzake uitzendarbeid, schijnzelfstandigen, enz...
- en tot slot, maar niet minder belangrijk: een ambitieus beleid om alle vrouwen in staat te stellen volledige loopbanen op te bouwen.

We eisen dringend overleg over de diverse voorstellen inzake de modernisering van de arbeidsmarkt en in het bijzonder:

- de annualisering van de arbeidsduur;
- de aangekondigde vereenvoudiging van deeltijdarbeid, tijdelijke arbeid, overuren, terbeschikkingstelling,...;
- de aangekondigde hervorming van de wet op de havenarbeid;

Wij zullen niet aanvaarden dat, onder het mom van de hervorming, de flexibiliteit ten laste van de werknemers versterkt wordt.

3. Eindeloopbaan en combinatie privé- en beroepsleven

Eindeloopbaan

De regering heeft eenzijdig de leeftijdsgrenzen en de loopbaanvereisten opgetrokken voor het brugpensioen, zonder zelfs maar rekening te houden met de zwaarte van het beroep of de leeftijd waarop mensen begonnen te werken.

Door de ingreep in het vervroegd pensioen wordt de loopbaan een marathon waarbij de eindmeet (de loopbaanvereiste) in 2013 met 3 jaar, en vanaf 2013 elk jaar met één jaar verlengd wordt.

De mogelijkheden om geleidelijk minder te werken, worden tegelijk zwaar ingeperkt. Wat er alleen maar kan toe leiden dat werknemers te vroeg volledig afhaken. Bovenop krijgen de werknemers in de bijzondere pensioenregimes in de privésector (zeelui, mijnwerkers, vliegend luchtvaartpersoneel en journalisten) ineens te horen dat hun reeds opgebouwde rechten berekend zullen worden op basis van een nieuw, ongunstiger pensioenregime,

waarbij hun werkgevers de extra bijdragen, die ze tot nog toe moesten betalen, cadeau krijgen. Over contractbreuk gesproken!

Intussen wordt aan de werkgevers geen enkele inspanning opgelegd om oudere werknemers aan te werven, hun werk te verlichten of niet te ontslaan. Integendeel, maatregelen die al jaren geleden aangekondigd werden, zijn nog altijd niet of onvoldoende uitgevoerd: solidarisering van de kost van brugpensioen bij aanwerving van oudere werknemers, recht op loopbaanbegeleiding, erkenning van verworven competenties, preventie, leeftijdsbewust personeelsbeleid, extra verlofdagen, mogelijkheden tot overstap van zwaar naar lichter werk.

Bovendien overweegt de regering in te breken in het sociaal overleg, uitsluitend ten nadele van de werknemers:

- brugpensioen. De interprofessionele CAO 17 van 1974 voorziet dat oudere werknemers vanaf 60 jaar die ontslagen worden recht hebben op brugpensioen.
- vermindering gelijkgestelde perioden. De inactieve perioden die meetellen voor brugpensioen op 58 en 60 jaar en voor brugpensioen vanaf 56 jaar na 40 jaar loopbaan werden onderhandeld in het Interprofessioneel Akkoord 2007-2008, en maakte deel uit van een evenwicht, met o.a., een gunstiger fiscale behandeling van overuren en een indicatieve loonnorm. Wij kunnen in geen geval aanvaarden, en het sociaal overleg wordt op de helling gezet, indien de regering dit evenwicht eenzijdig verbreekt.
- vanaf 2012 wordt de CAO halftijds brugpensioen door de regering gewoon afgeschaft. De verlenging ervan tot eind 2012 werd nochtans dit jaar nog goedgekeurd door de vorige regering en door de werkgevers;
- CAO 77, met inbegrip van de uitvoeringsCAO's in sectoren en bedrijven. De regering trekt de leeftijd voor de landingsbanen eenzijdig en onmiddellijk op tot 55 jaar, schaft het 1/5 tijdskrediet af en verandert volledig de logica van alle rechten voorzien door deze CAO's.

In strijd met alle principes van rechtszekerheid en behoorlijk bestuur, dreigt zelfs contractbreuk voor duizenden werknemers:

- de nadelige pensioenberekening en de nieuwe beschikbaarheidsregels worden ook al toegepast op lopende brugpensioenen en mensen die al in vooropzeg staan;
- ook mensen die al in landingsbaan zijn of ze al hebben aangevraagd zien plotsklaps hun pensioen verminderd;
- indien de nieuwe loopbaan- en leeftijdsvereisten ook van toepassing worden op de werknemers die al in vooropzeg staan, worden zij gewone werklozen!

Dit is onaanvaardbaar! We eisen dat de vrijheid van onderhandelingen wordt gerespecteerd en we eisen overgangsmaatregelen daar waar de rechtszekerheid wordt geschaad.

We eisen ook fatsoenlijke overgangsmaatregelen voor vrouwen met onvolledige loopbanen. Evenals overleg over tegemoetkomingen voor werknemers in zware beroepen.

Wij zullen in geen geval aanvaarden dat de werkgevers weigeren om een aantal andere lopende CAO's te verlengen:

- voor mensen die meer dan 20 jaar nachtarbeid verrichtten;
- voor mensen die zeer jong begonnen te werken en inmiddels een loopbaan van minstens 40 jaar hebben;
- voor mensen met ernstige lichamelijke problemen;
- voor bouwvakkers met verminderde arbeidsgeschiktheid.

Combinatie privé- en beroepsleven

Landingsbanen

Terwijl de mensen langer moeten werken, wordt het hen ook moeilijker gemaakt om geleidelijk af te bouwen. De leeftijd voor landingsbanen is onmiddellijk van 50 naar 55 jaar gebracht. Het is onsamenhangend om mensen te verplichten langer te werken, en tegelijk de landingsbanen te beperken. Zeker voor mensen met zware beroepen zijn zij noodzakelijk om het werk te kunnen volhouden!

Wij eisen dringend sociaal overleg om uitzonderingen te voorzien voor de zware beroepen, zowel in profit als in social profit, zowel in de privésector als bij de overheid (in het kader van de eigen overheidsstelsels voor verminderde prestaties).

De landingsbanen moeten ook gelijkgesteld worden voor de pensioenberekening! Dit niet doen is contraproductief, want zal er alleen toe leiden dat mensen sneller zullen opteren voor vervroegd (brug)pensioen.

Tijdkrediet

Ook hier breekt de regering eenzijdig in de CAO 77 en in de uitvoeringsCAO's in sectoren en bedrijven, en dit uitsluitend ten nadele van de werknemers. Dit is absoluut in strijd met de vrijheid van onderhandelingen. De overheid is alleen bevoegd voor de uitkeringen en de gelijkstellingen. Ze kan niet eenzijdig de rechten van de werknemers ten aanzien van de werkgevers opdoeken.

Beperking van de gelijkstelling van de pensioenrechten tot één jaar voor tijdkrediet zonder motief is contractbreuk wanneer het ook wordt toegepast op diegenen die hier vroeger instapten of het inmiddels al aanvroegen, vanuit de veronderstelling dat er wél gelijkstelling was.

Om het geheel billijk en begrijpelijk te houden, eisen wij:

- dat de perioden van tijdkrediet voor zorg of opleiding en gelijkstellingen geproratiseerd worden;
- de maximale vervanging van werknemers in tijdkrediet.

4. Rechtvaardiger belastingen en sterke regulering van de financiële wereld

---

Omwille van de economische groeivoorzichten en de neerwaartse herziening ervan, sinds de opstelling van de budgettaire blauwdruk van het regeeringsakkoord, kondigt men al opnieuw begrotingsaanpassingen aan.

De vakbonden kunnen niet aanvaarden dat de actieve werknemers, de werklozen en andere sociale uitkeringstrekkers nogmaals opdraaien voor de economische crisis die veroorzaakt werd door de ontsporingen van de financiële en de bankwereld.

Als de doelstelling op het vlak van de voorziene begrotingsinkomsten niet gehaald zou worden, dan moeten de compensaties en andere aanpassingen gezocht worden in een verhoging van de inkomsten, en met name ten laste van diegenen die bij deze sanering de dans wisten te ontspringen.

Om dat te bewerkstelligen willen wij, naast efficiënte maatregelen ter bestrijding van de fraude, ook maatregelen voor een rechtvaardiger fiscaliteit:

Via een hogere bijdrage van de vermogens, de roerende inkomens en de ondernemingen, op basis van de volgende elementen:

- **Een rechtvaardiger belasting van de vermogens en de roerende inkomens, o.m. door de invoering van een echt vermogenskadaster en de daadwerkelijke, effectieve afschaffing van het fiscaal bankgeheim in België.**
- **Invoering van een alternatieve minimumbelasting binnen de vennootschapsbelasting.**
*Om er zeker van te zijn dat de in België gevestigde ondernemingen toch een minimum bijdrage aan de financiering van ons sociaaleconomisch model leveren, eisen wij de invoering van een **alternatieve minimumbelasting voor de vennootschapsbelasting en een herziening van de techniek van de notionele intrestaftrek.***

Via een verstrenging van de belastingregeling van de Definitief Belaste Inkomsten:

Door de termijn, die nodig is om van de regeling te kunnen genieten, van één op twee jaar te brengen. De Belgische, bijzonder gunstige regeling van de DBI is één van de middelen waarvan de grote, in België gevestigde ondernemingen gretig gebruik maken om de belasting op hun inkomsten te ontwijken.

Via een verbod op managementvennootschappen

Via een verhoogde bijdrage van alle inkomenssoorten, ook de huurinkomsten:

Afschaffing van alle forfaitaire belastingen, o.m. door het belasten van de reële huurinkomsten en door het afschaffen van de forfaitaire belastingaanslagen voor bepaalde beroeps categorieën.

Via een versterkte, effectieve regulering van de financiële markten en de banken.

5. Koopkracht

Index

Wij willen duidelijkheid en garanties over het behoud van onze index en dus van de automatische indexering van lonen en sociale uitkeringen. Wij vragen dat de overheid eindelijk de echte oorzaken van de stijging van de prijzenindex in België zou aanpakken, wat een betere controle op de (energie) prijzen noodzaakt!

Energie

Wij eisen dat de momenteel voorziene wetgevende maatregelen versterkt worden, ten einde een effectieve, diepgaande controle mogelijk te maken van de diverse elementen die de eindprijs van de energierekening in België bepalen.

In dezelfde geest moet er een herziening komen van de maatregel m.b.t. de afschaffing van de belastingaftrekken voor de renovatie van gebouwen, gezien het problematisch karakter ervan voor de werkgelegenheid in diverse sectoren en voor de energierekening van de gezinnen.

Andere prijzen

Het is onze uitdrukkelijke wens dat het Prijzenobservatorium eindelijk echt onmiddellijk wordt geactiveerd en een daadwerkelijke adviserende rol toebedeeld krijgt, en niet alleen een monitoringfunctie zoals nu het geval is.

Het moet ook zo zijn dat bij misbruiken de inbreukprocedures bij de geëigende organen snel tot resultaat leiden en tot effectieve sancties.

Welvaartsvastheid

Bovendien is de tijdelijke vermindering van de enveloppe voor de welvaartsvastheid van de sociale uitkeringen onaanvaardbaar, omdat zij de gewettigde aanpassing van de sociale uitkeringen in het gedrang brengt.

We eisen:

- absolute vrijwaring van het wettelijke, structurele mechanisme voor de welvaartsvastheid van vervangingsinkomens en bijstandsuitkeringen;
- dit houdt ook in: geen eenzijdige invulling door de regering van de beschikbare enveloppe 2013-2014, maar respect voor de wettelijke rol van de sociale partners, voor alle stelsels;
- behoud daarbij van de beschotten tussen de enveloppen voor werknemers en zelfstandigen: de werknemers gaan niet de verbeteringen van de kinderbijslagen en de pensioenen van de zelfstandigen betalen;
- prioritaire besteding van het werknemersbudget voor de ontslagen werknemers en de langdurig werklozen, die door de sanering in de armoede worden geduwd.

Gezondheidszorg

Wij eisen eveneens dat de besparingen in de gezondheidszorgen niet afgewenteld worden op de patiënten of op het personeel. We gaan niet aanvaarden dat de tariefzekerheid van de patiënten wordt ondermijnd, doordat de artsensyndicaten hen gijzelen om aan de sanering te ontsnappen.

Andere inkomensgroepen

Het is onaanvaardbaar dat nog verder aan de inkomens van werknemers en sociale verzekerden wordt geraakt. Dat men eerst en vooral de ontsparingen aanpakt bij de bezoldiging van managers en bedrijfsleiders en dat men begint de matiging te organiseren bij de andere inkomenscategorieën, zoals voorzien in de Wet op het concurrentievermogen en de werkgelegenheid.

6. Openbare diensten

Wij zullen ons blijven verzetten tegen alle maatregelen die de werking van goede transparante openbare diensten onmogelijk maken. Het is toch frappant te moeten vaststellen dat het regeerakkoord de openbare diensten reduceert tot diensten die van essentieel belang voor het dagelijkse leven van de burgers en de ondernemingen.

De botte lineaire ingreep op de personeelskosten en de ideologische aanvallen op de overheidstewerkstelling moeten plaats maken voor een oordeelkundig beleid, voor een

optimalisatie en kwaliteitsbevordering van de dienstverlening, in overleg met de vakbonden. Dat, waar nodig, ook de tewerkstelling wordt verhoogd, in functie van de dienstverlening en de kwaliteit van de arbeid.

Het regeerakkoord voorziet in de overheveling van een reeks bevoegdheden naar de deelgebieden, zonder een duidelijk standpunt in te nemen over de toekomst van het betrokken personeel. Het is absoluut noodzakelijk dat er vlug overleg komt om de werkgelegenheid en de situatie van het statutaire en contractuele personeel, dat momenteel op het federale niveau werkt, veilig te stellen. Hetzelfde geldt voor de invoering van uitzendarbeid in het openbaar ambt.

Bovenop de beperkingen inzake loopbaanonderbreking, verminderde prestaties, eindloopbaan en vervroegd pensioen die ook aan hen worden opgelegd, zien de ambtenaren zich geconfronteerd met een onaanvaardbare aantasting van hun pensioenberekening.

Tot slot mag de geleidelijke verstrenging van de loopbaaneisen voor het vervroegd pensioen er absoluut niet toe leiden dat de toegang tot het overheidspensioen wordt verstrengd voor mensen met een kortere loopbaan (gemengde of loopbanen gestart op latere leeftijd)

7. Een sociaal Europa en een duurzame groei

De beslissingen van de Europese Raad wegen op een onaanvaardbare wijze op ons sociaal economisch model. Het wordt tijd dat er een nieuw gecoördineerd beleid tussen de lidstaten opgezet wordt om van het Europees beleid een echt instrument van sociale vooruitgang te maken.

De regering moet op Europees vlak een offensieve houding aannemen en op de volgende punten duidelijke verbintenissen aangaan.

De drie vakbonden sluiten zich volledig aan bij de beoordeling van de recente Europese Top van Staatshoofden door het Europees Vakverbond (EVV): *"De Europese Top leidt tot een breuk in de EU, een nog onstabielere markt en één gulden regel: besparingswoede. Het toekomstig intergouvernementeel akkoord dreigt de integriteit van de EU aan te tasten. De Britse regering draagt een zware verantwoordelijkheid door een verandering op te dringen die Europa verdeelt. De 27 lidstaten zijn er weer eens eenstemmig in geslaagd hun beleid van negatieve hervorming van de arbeidsmarkt en nog meer flexibiliteit te bevestigen."*

Europa gaat de verkeerde kant uit en wordt gekenmerkt door een toenemend democratisch deficit.

De regering moet zich engageren om, op Europees vlak, op offensieve wijze op te treden.

De eurozone en de rest van Europese Unie hebben NU oplossingen nodig.

Europa moet een verschuiving op monetair vlak doormaken in de vorm van:

- de ECB moet zich opstellen als een '**lender of last resort**': de ECB moet verklaren dat ze ongelimiteerd obligaties zal opkopen van zwakke eurolanden. Op deze manier wordt speculanten de mogelijkheid ontnomen om te speculeren op een mogelijke wanbetaling (faillissement) van een lidstaat. De halfslachtige handelswijze van de ECB op dit ogenblik schrikt de speculanten hoegenaamd niet af.
- naast een actievere rol moet de eurozone overgaan naar een **solidaire financiering van alle lidstaten**. Door middel van de **uitgifte van euro-obligaties** kan de eurozone als één blok de financiële markten tegemoet treden. De constructiefout, waarbij landen een gezamenlijke munt hebben, maar wel apart op de financiële markten gaan, moet uit de eurozone gehaald worden. Het uitgeven van euro-obligaties kan een belangrijke, zonet **noodzakelijke stap in de evolutie naar een volwaardige politieke unie vormen**.

Om groei en tewerkstelling mogelijk te maken moeten **gecoördineerde Europese investeringsprogramma's** worden opgestart, gericht op duurzame innovatie en groene projecten. Op die manier wordt de Europese economie gewapend tegen de uitdagingen van de globalisering.

De Europese Unie moet ambitieuzer zijn in de **hervorming van de financiële markten Die moet zowel meer diepgang krijgen en sneller worden uitgevoerd**.

Cosmetische ingrepen zijn onvoldoende, het volledige functioneren van de financiële wereld moet in vraag gesteld: hoe de financiële sector hervormen zodat ze doet wat ze moet doen nl de ondersteuning van de reële economie en de samenleving en niet omgekeerd?

De politiek van aanvallen op de loonvorming en het indexmechanisme moet gestopt worden. **Lonen zijn de motor van de Europese economieën**. Precaire en onderbetaalde jobs moeten verdwijnen, door middel van de **instelling van een systeem van minimumlonen over heel Europa** en de **versterking** van het systeem van collectieve onderhandelingen.

De solidariteits- en sociale beschermingsregelingen in de lidstaten moeten verder ontwikkeld worden. Dit moet de afbraak van onze federale sociale zekerheid verhinderen. Het uitspelen van de werknemers (via de fiscaliteit, de loonvorming, ...) binnen de lidstaten of tussen de lidstaten moet bestreden worden.

Tot slot moet een **harmonisering van de vennootschapbelasting** (zowel de basis als het tarief) een einde stellen aan de fiscale dumping in Europa en moet een **taks op de financiële transacties** zorgen voor een rechtvaardige bijdrage van de financiële sector aan de schade die de financiële wereld heeft aangericht.

Tot slot maken de vakbonden zich zorgen over de steun die de Europese Raad van 8 en 9 december uitgesproken heeft voor het principe waarbij de **KMO's** uitgesloten worden van de toekomstige Europese wetgeving en van de herziening van de huidige wetgeving.

Dit is een zoveelste aanval op het sociale Europa, die dreigt uit te monden in een aantasting van de rechten van de werknemers. Als men weet dat de Europese definitie van het begrip KMO (ondernemingen met minder dan 250 werknemers, jaarlijkse omzet van minder dan 50 miljoen euro en/of jaarlijkse balans van minder dan 43 miljoen), betrekking heeft op 99% van de ondernemingen en op 67% van de werknemers, dan weet men welke immense schade dit dreigt mee te brengen voor de economische en sociale regelgeving in België, met name op het vlak van veiligheid en gezondheid op het werk, detachering werknemers, geen controlemogelijkheden; terwijl andere parallelle vereenvoudigingsinitiatieven aan de gang zijn op het gebied van de economische en financiële inlichtingen, boekhoudregels, sociale balans, enz.).
